

A Fővárosi Ítéletábra a Dr. Balla és Gelányi Ügyvédi Iroda (**felperesi képviselő címe**, ügyintéző: dr. Balla Gábor ügyvéd) által képviselt **felperes (felperes címe.)** felperesnek a Dr. Szita Zsolt Ügyvédi Iroda (**alperesi képviselő címe.**; ügyintéző: dr. Szita Zsolt ügyvéd) által képviselt **alperes** „felszámolás alatt” (fél címe 3) alperes ellen szerződés érvénytelenségének megállapítása iránt indított perében, amely perbe az alperes pernyertessége érdekében a Dr. Szita Zsolt Ügyvédi Iroda (**alperesi képviselő címe.**; ügyintéző: dr. Szita Zsolt ügyvéd) által képviselt Alperesi beavatkozó (fél címe 3) beavatkozott, a Fővárosi Törvényszék 2016. február 2. napján kelt 3.G.42.842/2014/28. számú ítélete ellen az alperes és a beavatkozó 30., 31. és 36. sorszámú fellebbezése folytán meghozta a következő

#### í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja;

kötelezi az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 1.000.000 (Egymillió) forint + áfa összegű ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget;

kötelezi az alperest, hogy az állami adóhatóság külön felhívására, a felhívásban megjelölt módon és számlára fizessen meg az állam javára az illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt 2.500.000 (Kettőmillió-ötszázezer) forint fellebbezési illetéket;

a beavatkozó személyes illetékmentessége folytán le nem rótt 2.500.000 (Kettőmillió-ötszázezer) forint fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

#### I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállított tényállás szerint az alperesi társaságot az **Ö.** Kft és a **P.V.** Zrt. alapította. Az alperes ... Város Önkormányzatának tulajdonában álló és felújításra szoruló ingatlant bérbe vette. A felek között előre meghatározott módon az alperesnek kellett az épület rekonstrukcióját megvalósítani és elkezdni annak üzemeltetését. Ezt követően kellett az alperesi beavatkozóknak a magántársaságokat „kivásárolni”. A vételárat az alperesi beavatkozóknak nem egy összegben kellett megfizetni, hanem - Alperesi beavatkozó tulajdonában maradó ingatlanért - az alperesi társaság olyan bérleti díjat fizet a beavatkozóknak, ami fedezi a kivásárolt magántársaságok felé fizetendő vételárat. Ennek eredményeképpen a beavatkozó tulajdonát képző ingatlan úgy kerül felújításra, hogy az a költségvetését nem terheli.

A felperes és az alperes 2007. április 19-én módosított 2006. február 3-án fővállalkozói szerződést kötöttek a fél címe 3 szám alatt található volt .... községháza épületegyüttesének átépítésére vonatkozó kiviteli tervek elkészítésére, azok megvalósítására, teljeskörű kivitelezésére, valamint a jogerős használatbavételi engedély megszerzésére. A vállalkozói díjat 5.763.334 euró + áfa összegű átalányárban határozták meg. A felperes által elvégzett munka befejezésének határideje 2007. december 31-e volt. A szerződés 6.2. pontja rendelkezik a garanciális visszatartás mértékéről és határidejéről.

A felperes a munkát 2007. szeptember 10-én készre jelentette, 2007. szeptember 20-án megkezdődött a műszaki átadás-átvétel, amelynek keretében a felek hiba- és hiánylistát vettek fel.

Az ezen a listán szereplő hibák kijavítását a felperes vállalta. 2008. február 4-én a felek a területet együttesen ismét bejárták és arra a megállapításra jutottak, hogy a kivitelező a hiba- és hiánylistában felsoroltakat teljesítette, ez alól a homlokzatfestés javítása volt kivétel, amelynek kijavítását 2008. március 31-ig vállalta a felperes. A felek megállapították, hogy a hiba- és hiánymentes, határidőre elkészült javítások és dokumentumok, valamint a szükséges engedélyek hiánymentes átadását követően nincs akadálya a műszaki átadás-átvétel ezen a napon történő lezárásának, erre tekintettel 2008. február 4-én a felek a műszaki átadás-átvételt lezárták.

A felperes az alperes felé több résszámlát, illetve végszámlát bocsátott ki, amelyekből az alperes a szerződés 6.2. pontja alapján 7 darab résszámla vonatkozásában 10.645.306 forintot, míg 14 darab résszámla vonatkozásában 249.508 eurót tartott vissza.

A rekonstrukció befejezése után az alperes az eredeti elképzeléseknek megfelelően a beavatkozó tulajdonába került, ekkor azonban még a vezetés nem változott. A beavatkozó már ekkor észlelte, hogy az épület rekonstrukciója nem felel meg az elvárásainak, ezért a **M.M. Kft.**-vel szakvéleményt készíttetett, amelyben több hiányosságot feltártak. A felperes az ezen szakvélemény alapján fennálló felelősségét a 2011. március 30-án kelt levelében vitatta. Álláspontja szerint a hibák a nem megfelelő használatra, a szomszédos telek beépítésének elmaradására, illetve tervezői döntésekre vezethető vissza.

A peres felek az 1 éves utófelülvizsgálati bejárást nem tartották meg, az 5% mértékű visszatartással nem számoltak el. A felperes 2012. szeptember 28-án kelt levelében felhívta az alperest a visszatartások és azok késedelmi kamata 8 napon belül történő megfizetésére.

A felperes 2014. január 13-án csődeljárás megindítása iránti kérelmet nyújtott be a Tatabányai Törvényszékhez, ahol a csődeljárásban résztvevők egyezsége kötöttek, amelyet a bíróság a 4.Cspk.11-14-00001/16. számú végzésével jóváhagyott és a csődeljárást befejezetté nyilvánította. A végzés 2014. április 23-án emelkedett jogerőre. Az alperes a csődeljárásba hitelezőként nem jelentkezett be.

A felperes 2014. május 26-án ismételten felszólította az alperest a visszatartott összeg és késedelmi kamata megfizetésére. Az alperes a válaszlevelében egyrészt vitatta a képviseleti jogosultságot, másrészt a már korábban előterjesztett minőségi kifogásra utalt.

A felperes az elsőfokú bíróságra 2014. július 16-án benyújtott keresetében az alperesnek a Ptk. 389. § (1) bekezdése alapján 10.645.365 forint és 249.508 euró, ezen összegek után 2008. december 23-tól a kifizetésig járó a Ptk. 301/A. §-ában meghatározott mértékű késedelmi kamata és perköltség megfizetésére kötelezését kérte.

Arra hivatkozott, hogy a fővállalkozói szerződésben foglaltakat teljesítette, az alperesnek a résszámlákból visszatartott 5% mértékű vállalkozói díjjal 2008. december 23-ig el kellett volna számolnia.

Az alperes az ellenkérelmében a felperes keresetének az elutasítását és perköltségben marasztalását kérte, vitatta annak jogalapját és összecszerűségét is.

A felperes követelésével kapcsolatban elsődlegesen annak időelőttiségére, másodlagosan tartozásátvállalásra hivatkozott, egyúttal beszámítási kifogást terjesztett elő egyrészt a felperes hibás teljesítésére hivatkozással 400.000.000 forint összegű kárra, másrészt 23.560.570 forint közüzemi díj felperes helyett történő megfizetésére hivatkozott. Ezen túlmenően túlfizetést is állított. Álláspontja szerint a követelés igénylésére való jogosultsága a csődeljárásra tekintettel nem enyhített el, mert a felperes őt erről az eljárásról nem értesítette annak ellenére, hogy biztosított követelésről, azaz óvadékról volt szó.

A felperes előadta, hogy az 1 éves utófelülvizsgálatnak a per szempontjából nincs jelentősége, mert a visszatartás kifizetése nem ehhez volt kötve.

Az alperes beszámítási kifogást a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (Cstv.) 20. § (3) bekezdése, illetve a 10. § (2) bekezdése alapján azért nem terjeszthet elő vele szemben, mert igénybejelentéssel a csődeljárásban nem élt, ezért azt már nem érvényesítheti. Ezen túlmenően az alperes a Pp. 147/A. § (1) bekezdésében meghatározott határidőt a beszámítási kifogása előterjesztésére elmulasztotta, így az elkésett. Hivatkozva a Ptk. 297. § (1) bekezdésére előadta, hogy ezen összegbe a fővállalkozói szerződés 6.2. pontjában megfogalmazottakon kívül más nem kerülhet beszámításra. Azt nem vitatta, hogy a közműdíjakat neki kell fizetnie, azonban az alperes olyan díjak fizetésére is hivatkozott, amely a fővállalkozói szerződés szerint nem a felperes kötelezettsége volt.

A Fővárosi Törvényszék a 2016. február 2-án kelt 3.G.42.842/2014/28. számú ítéletében kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 10.645.306 forintot, valamint ezen összeg után 2008. december 23. napjától 2013. június 30. napjáig a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat 7%-kal növelt mértékének megfelelő, 2013. július 1. napjától a kifizetés napjáig a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamat 8%-kal növelt mértékének megfelelő késedelmi kamatot; 249.508 euró tőkét, valamint ezen összeg után 2008. december 23. napjától 2013. június 30. napjáig a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes az Európai Központi Bank által jegyzett alapkamat 7%-kal növelt mértékének megfelelő, 2013. július 1. napjától a kifizetés napjáig a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes, az Európai Központi Bank által jegyzett alapkamat 8%-kal növelt mértékének megfelelő késedelmi kamatot. Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 2.500.000 forint + áfa perköltséget, a Magyar Államnak külön felhívásra 1.500.000 forint le nem rótt illetéket.

Határozata indokolása szerint a felperes keresete nem volt idő előtti, mert a követelt összeg kifizetése nem az 1 éves felülvizsgálathoz volt kötve.

A felperes a tartozásátvállalásról alá nem írt szerződés-tervezetet és dr. **K.J.** által írt e-mailt csatolt, aki az e-mailben múlt időben nyilatkozott a tartozásátvállalásról. Dr. **K.J.** tanúkénti meghallgatása során sem megerősíteni, sem cáfolni nem tudta az **Ö.** Kft. által történt tartozásátvállalást. Ezen túlmenően az alperes a tartozásátvállaláshoz a felperes hozzájárulását sem tudta bizonyítani, ezért azt az elsőfokú bíróság nem tudta figyelembe venni.

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a beszámítási kifogásnak konkrétan és egyértelműnek kell lennie, a beszámítási kifogásból ki kell derülnie, hogy mibe és mit kíván a fél beszámítani, nem elégséges a beszámítás lehetőségére utalni, a beszámítást mint jognyilatkozatot elő kell terjeszteni. Az alperes a 2014. november 18-án tartott tárgyaláson előadta, hogy egy szakvélemény szerint 400.000.000 forintot meghaladó kár érte, azonban konkrét beszámítási kifogást nem terjesztett elő.

Az alperes a felperesi hibás teljesítéssel kapcsolatban - az elsőfokú bíróság felhívására - 2015. március 23-án olyan előkészítő iratot nyújtott be, amelynek mellékletét képezte az igazságügyi szakértői vélemény hibajegyzéke. Az alperes azonban konkrét beszámítás iránti kérelmet ebben az előkészítő iratában sem terjesztett elő, ezért az ezzel kapcsolatos beszámítási kifogást a Pp. 147/A. § (1) bekezdése alapján elutasította. Az elsőfokú bíróság nem fogadta el az alperesnek azt a védekezését, hogy csak 2015 márciusában került abba a helyzetbe, hogy a hibákat meg tudja jelölni és erre tekintettel a kifogását elő tudja terjeszteni, figyelemmel arra, hogy a szakvélemény már a per első tárgyalásán is az alperes rendelkezésére állt, és arra a 2014. december 29-én érkezett beadványában az alperes maga is hivatkozott.

Az elsőfokú bíróság az alperesnek a közüzemi számlák felperes helyetti kifizetésével kapcsolatos beszámítási kifogását azért utasította el, mert a visszatartott összegbe csak a fővállalkozói szerződés 6.2. pontjában meghatározott követelés számítható be, azaz csak az az összeg, ha garanciális javítási igény merül fel és a felperes annak nem tenne eleget, akkor az alperes más vállalkozóval elvégeztetett és számlával igazolt díját a felperesi követelésbe beszámíthatja. A fővállalkozói

szerződésben rögzített beszámításra sem a közüzemi számlák kifizetésével, sem az esetleges túlfizetéssel kapcsolatban nincs lehetőség.

Ezen túlmenően a közüzemi számlák megfizetésére vonatkozó alperesi pénzkövetelés feltételei már a felperes ellen megindult csődeljárást megelőzően fennálltak, ezért azokat a csődeljárásban a Cstv. 10. § (2) bekezdésének f) pontja és 20. § (3) bekezdése értelmében be kellett volna jelentenie. Ezzel kapcsolatban nem fogadta el azt az alperesi érvelést, hogy a felperesnek erről külön értesítenie kellett volna, mivel óvadék jellegű követelése a felperesnek volt az alperessel szemben, ezért a felperesnek nem kellett tudnia arról, hogy az alperesnek vele szemben pénzkövetelése áll fenn az esetleges hibás teljesítésre tekintettel. A felperesnek az alperest a csődeljárás megindulásáról külön nem kellett értesítenie, csak a két országos napilap útján, amelynek eleget tett. A bíróság által jóváhagyott egyezséget a jelen bíróság nem vizsgálhatja.

Mindezekre tekintettel az alperest a kereset szerint marasztalta.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperes és a beavatkozó nyújtottak be fellebbezést, amelyben elsődlegesen kérték annak megváltoztatásával a felperes keresetének az elutasítását, másodlagosan annak hatályon kívül helyezését, valamint a felperes költségeiben marasztalását.

Arra hivatkoztak, hogy az elsőfokú bíróságnak ismernie és alkalmaznia kellett volna a PPP-konstrukciónak a specialitását, ahol a közszféra szereplői egy bonyolult atipikus szerződéses halmazba kerülnek a magánfelekkel és ezt követően lehet tényleges szerződéses akaratok és pozíciókat értékelni. Ebben a struktúrában az a lényeg, hogy az alperes tulajdonosa, Alperesi beavatkozó, a közszféra, míg mindenki más, így köztük a felperes is, a magánszféra oldaláról lép be szerződő félként, amelynek az alperes a tárgya. Az elsőfokú bíróság azonban az okiratokkal igazolt tényeket ezzel kapcsolatban figyelmen kívül hagyta vagy nem ismerte fel, ezért az általa rögzített tényállás hibás, hiányos, a jogvita eldöntéséhez nem ad addekvát alapot.

Az A/6 és A/11 sorszám alatt csatolt cégmásolatok, azon belül a Hirdetmények fejezetének összevetéséből egyértelműen kiderül, hogy kölcsönös egybefonódás állt fenn a társaságok között, egymásban résztulajdonosok voltak és részben vagy egészben a törvényes képviseletükre is azonos természetes személyek voltak jogosultak, ezért megállapítható a társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény 4. § 23. pontjának b) és e) alpontjai miatt, hogy kapcsolt vállalkozások voltak.

Az elsőfokú eljárásban hivatkozott és jelenleg is folyamatban lévő eljárásokban a felperes és az **Ö. Kft.** képviseletét ugyanazon ügyvédi iroda látta el.

Hivatkoztak továbbá a 2015. június 18-án tartott tárgyalási jegyzőkönyv 2. oldal második bekezdésére, az A/7 sorszám alatt csatolt levélre. Kiemelték, hogy a felperes addig, ameddig dr. **K.J.** volt a társaság törvényes képviselője és a cége az **Ö. Kft.** az A/15 sorszám alatt csatolt szindikátusi szerződés értelmében eredményfelelősséget vállalt a projektért, nem jelentkezett a több mint 80.000.000 forintért. Álláspontjuk helyessége alátámasztására csatolták a büntetőeljárásban készült igazságügyi könyvszakértői vélemény kivonatos oldalát, amelyben a szakértő egyértelműen rögzítette, hogy az összes magánpartneri oldalon megjelenő cég könyvelése is egy kézben van. Ezen túlmenően csatolták az ügyészségtől kapott azon tájékoztatást, hogy dr. **K.J.** ellen az ügyészség vádat emelt, amelynek a Pp. 235. § (1) bekezdése alapján történő figyelembe vételét kérték. Ezek is alátámasztják a per utolsó tárgyalásán tett azon indítványukat, hogy a pert a büntető eljárásra tekintettel függessze fel, amelyet az elsőfokú bíróság elutasított. Dr. **K.J.** az alperes korábbi törvényes képviselőjeként és a felperes üzlettársaként semmit nem tett meg az alperesi gazdasági társaság érdekeinek megóvása érdekében, nem úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben tőle elvárható lett volna, és így szándékosan nem követte a fővállalkozói szerződés rendelkezéseit.

A beszámítási kifogással kapcsolatban előadták, hogy a jelentős terjedelmű szakvélemény már az első tárgyaláson nem vitatottan rendelkezésre állt, azonban azt a bíróság kifejezett kérésére nem csatolták be. Már ekkor ismert volt az alperesi oldal beszámítási alapjának nagyságrendje, a kb.

400.000.000 forint összegű kár. Az elsőfokú bíróság konkrét kérdésére elhangzott, azonban jegyzőkönyvezésre nem került, hogy ameddig a szakvélemény nincs befejezve 100%-ra, addig a felperesi kereset erejéig él az alperes beszámítási kifogással.

A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását kérte annak helyes indokaira tekintettel. Egyúttal bejelentette, hogy az alperessel szemben felszámolási eljárást kezdeményezett.

Valótlan az az állítás, hogy olyan összefonódás volt a felek között, amelyből eredően az alperes érdekei sérültek. Az alperes a perben maga adta elő és igazolta azt, hogy az általa a fellebbezésben említett PPP- konstrukciót megvalósító szindikátusi szerződés Alperesi beavatkozó és az **Ö.** Kft. között jött létre, azaz nem a peres felek között, ezért a perbeli jogvita elbírálásához nincs köze. Alaptalan az az alperesi állítás is, hogy azért érte sérelem, mert dr. **K.J.** „távozásáig” nem volt abban a helyzetben, hogy a felperessel szemben fellépjen.

Iratellenesen hivatkozott az alperes arra, hogy a beszámítási kifogás alapjául szolgáló szakvélemény már az első tárgyaláson a rendelkezésére állt, csak azt az elsőfokú bíróság „kifejezett kérésére” nem csatolta, illetőleg ugyanis az első tárgyalási jegyzőkönyv nem tartalmaz. Iratellenesen és jogszabálysértően hivatkozott az alperes arra is, hogy beszámítási kifogását az első tárgyaláson megtette, csak „sajnos jegyzőkönyvezésre nem került”. A beszámítási kifogás mint az alperes érdemi védekezése nyilvánvalóan lényeges nyilatkozat, ezért amennyiben ez elhangzott volna az első tárgyaláson az alperes részéről, úgy az alperes ezen nyilatkozatát a tárgyalási jegyzőkönyv kétséget kizáróan tartalmazná. Az első tárgyalásról felvett 6. sorszámú jegyzőkönyvben azonban ilyen alperesi nyilatkozat nem található. Az alperes ezt a jegyzőkönyvet megkapta, azonban a Pp. 118. § (3) bekezdése alapján nem kérte sem annak kijavítását, sem pedig kiegészítését. Mindezekből az következik, hogy a jegyzőkönyv azért nem tartalmazza az alperes beszámítási kifogását tartalmazó nyilatkozatát, mert azt az alperes nem tette meg, így a Pp. 147/A. § (1) bekezdése szerinti határidőn belül a szavatossági igényén alapuló beszámítási kifogását nem terjesztette elő. Az elsőfokú bíróság ezért jogszerűen hozta meg mind az alperes beszámítási kifogását elutasító végzését, mind a keresetnek helyt adó ítéletet.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást azzal egészíti ki, hogy a felperes 2016. december 6. napjától felszámolás alatt áll.

Az alperes fellebbezése nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg és a rendelkezésre álló bizonyítékokat okszerűen értékelve és mérlegelve hozta meg az alperest marasztaló megalapozott döntését.

Az alperes és a beavatkozó a fellebbezésében megalapozatlanul hivatkozott arra, hogy az elsőfokú eljárásban az utolsó tárgyaláson kérte az eljárás felfüggesztését a dr. **K.J.** elleni vádemelésre tekintettel, amelyet az elsőfokú bíróság elutasított. Az elsőfokú bíróság 2016. január 19-én tartott utoljára tárgyalást az ügyben, ahol sem az alperes, sem a beavatkozó nem tett indítványt a per tárgyalásának a felfüggesztésére, ezért erről az elsőfokú bíróság nem is dönthetett.

A Fővárosi Ítéltábla az alperesnek és a beavatkozónak a másodfokú eljárásban a per tárgyalásának felfüggesztésére tett indítványát elutasította, figyelemmel arra, hogy a Pp. 152. § (1) bekezdésében meghatározott feltételek nem állnak fenn, mert az ügyészszégi vádelemeléssel folyamatban lévő büntetőeljáráshoz nem döntenek olyan kérdésben, amely a perbeli jogvita elbírálásának előkérdése lenne.

A felperes a fellebbezési ellenkérelmében helyesen hivatkozott arra, hogy az alperes és a beavatkozó fellebbezésében előadott PPP-konstrukciónak a perbeli jogvita elbírálása szempontjából nincs jelentősége, mert azt az alperesi beavatkozó és az **Ö.** Kft. mint perben nem álló fél kötötte. Ezen túlmenően ez a konstrukció azért is irreleváns, mert a jelen perben a felperes és az alperes által kötött konkrét vállalkozási szerződést kellett elbírálnia az elsőfokú bíróságnak. Ennek a szerződésnek az alperesi beavatkozó nem volt alanya. A felperes keresetét kizárólag az alperes által az egyes számlákból visszatartott 5% mértékű ki nem fizetett vállalkozói díj képezte, amellyel szemben az alperesnek különböző kifogásai voltak az elsőfokú eljárásban. Az elsőfokú bíróság valamennyi kifogást vizsgálta és elbírált, az alperes és a beavatkozó által hivatkozott PPP-konstrukció sem a felperes keresetét, sem az alperes kifogásait nem érintették.

Megalapozatlan az alperes és az alperesi beavatkozónak a kapcsolt vállalkozásokra, valamint a felperes és az **Ö.** Kft. képviselőjét ellátó ugyanazon ügyvédi irodára történő hivatkozása, mert ezek a perben érvényesített kereset elbírálása szempontjából irrelevánsak. Az alperes és az alperesi beavatkozó a tényközlésen kívül maga sem fejtette ki, hogy ezeknek a kereseti kérelem, ellenkérelem és a beszámítási kifogás elbírálása körében miért kell jelentőséget tulajdonítani, miért befolyásolja az alperes szerződésen alapuló fizetési kötelezettségét.

Annak a ténynek, hogy a felperes nem közvetlenül a garanciális visszatartás lejárátát követően nyújtott be keresetet az alperes ellen annak visszafizetésére, hanem csak négy év elteltével, azért nincs jelentősége, mert az igényét az elévülési időn belül érvényesítette. A kereset benyújtását megelőzően a felperes megkísérelte a perbeli követelést peren kívül érvényesíteni, mert 2012. szeptember 28-án és 2014. május 26-án az alperesnek a 10.645.306 forint és 249.508 euró visszatartott összeg megfizetésére felszólító leveleket küldött, ezek eredménytelensége miatt nyújtotta be a keresetlevelet 2014. július 16-án.

A Pp. 117. § (2) bekezdésének b) pontja szerint a jegyzőkönyvben fel kell tüntetni a felek által előadott vagy a periratokból felolvasott lényeges kérelmeket és nyilatkozatokat.

Az ügyben az elsőfokú bíróság 2014. november 18-án tartotta az első tárgyalást, ahol a jegyzőkönyv szerint az alperes beszámítási kifogást nem terjesztett elő. Az alperes az 5. sorszámú előkészítő iratában azt a nyilatkozatot tette, hogy az alperes által kifizetett számlák mindenképpen beszámításra adnak alapot. Ez a nyilatkozat azonban nem értelmezhető konkrét beszámítási kifogásként, erre tekintettel hívta fel az elsőfokú bíróság a 2014. november 18-án tartott első tárgyaláson az alperest arra, hogy 30 napon belül a beszámítási kifogással kapcsolatos előadását terjessze elő. Az első tárgyaláson az alperes csak arra hivatkozott, hogy a ...i Városi Bíróság előtt folyamatban volt előzetes bizonyítási eljárásban a szakértő több mint 400.000.000 forintos kárt állapított meg. A 6. sorszámú jegyzőkönyvben nem szerepel, hogy az alperes beszámítási kifogást terjesztett volna elő, az alperes a Pp. 118. § (3) bekezdése szerint sem a jegyzőkönyv kijavítását, sem annak kiegészítését nem kérte, ezért az alperes és a beavatkozó által a fellebbezésben ezzel kapcsolatban előadottakat a Fővárosi Ítéltábla az ügy érdemi elbírálásánál nem tudta figyelembe venni. Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság a Pp. 147/A. § (1) bekezdése alapján az eljárási szabályok betartásával utasította el a 2015. szeptember 3-án tartott tárgyaláson a 20.637.146 forint beszámításának kivételével az alperes beszámítási kifogását, mert ezen túlmenően az elsőfokú bíróság felhívására sem terjesztett elő az alperes az első tárgyalás követő 30 napon belül további konkrét összegre beszámítási kifogást.

Az alperes és a beavatkozó másodlagos fellebbezési kérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének a hatályon kívül helyezését kérte, ennek azonban konkrét indokát nem adta. A Fővárosi Ítéltábla

megállapította, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezésére nincs ok, mert az elsőfokú bíróság eljárási szabálysértést nem követett el, és a bizonyítási eljárás kiegészítésére sincs szükség.

A fentiekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az alperes és a beavatkozó fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért az alperesnek a Pp. 239. §-a alapján alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése szerint a felperes részére a másodfokú eljárásban felmerült költségét meg kell fizetnie. A Fővárosi Ítéltábla az ügyvédi munkadíj mértékét a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (5) és (6) bekezdése alapján mérlegeléssel, a ténylegesen kifejtett ügyvédi munkára tekintettel határozta meg.

Az alperes és az alperesi beavatkozó fellebbezésének eredménytelenségére, valamint az illetékfeljegyzési jogára, illetve illetékmentességére tekintettel a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése kell az alperesnek megfizetnie a fellebbezési illetéket, míg az alperesi beavatkozó fellebbezési illetékét a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2017. január 25.

Dr. Koday Zsuzsanna  
a tanács elnöke

Dr. Kurucz Zsuzsanna  
előadó bíró

Dr. Pusztai Anita  
bíró